

متن پرسش

با تقدیم سلام و احترام: ۱. رابطه لفظ مادی و لفظ ذهنی اثر و موثر است نه تجلی؟ ۲. عین ثابتۀ یک موجود مظهر اسمی الهیه ای است و عین خارجه آن مظهر همان اسم اما کونیه اش هست؟ مثلاً عین ثابتۀ سنگ مظهر اسم الهیه قهار و عین خارجه آن مظهر اسم کونیه قهار است درست است جناب استاد؟ ۳. عین خارجه یک موجود مادی شامل سه مرتبه است اینکه خداوند عین خارجه سنگ را می دهد یعنی هر سه مرتبه با این توجه که آخرین مرتبه وجود نهایی سنگ است؟ ۴. می توان در توضیح وجه تسمیه به ثابت گفت که مرتبه وجودیش که همان وجود علمی است ثابت می ماند مثلاً وقتی می گوئیم اندازه جسم ثابت مانده یعنی معیار ثبات را رتبه وجودی بگیریم؟ ۵. رابطه عیون ثابتۀ موجودات به چه نحو است؟ ۶. آیا چند عین ثابتۀ می توانند مظهر یک اسم باشند؟ ۷. در باب ائمه سبعه رجوع همه اسماء ذات بجز حیات به علم است پس ۱. وقتی می توانیم بگوئیم عالم به حیات خودش و حیات دیگر موجودات آیا این رجوع را نشان نمی دهد؟ یا همان بحث صورت معقول اسماء است که همگی در علم حق موجودند؟ ۲. اگر از جنبه وجودی به اسماء نگاه کنیم نمی شود گفت مظهر اسم خالق اند یا خالق فقط مربوط به وجود خارجی موجودات است و اگر نیست پس مقصود از عینیت اسماء چیست؟ ۸. می توان رجوع قدرت به علم را با عبارت دانا به توانایی ها نشان دهیم؟ علم مطلق حق در مقام ذات است و علم متعین در ظهور اسم علیم دیده می شود؟ مظاهر اسماء اربعه چه موجوداتی اند و از کجا بدانیم هر موجودی مظهر چه اسمی است؟ ۱۰. همانطور که امکان مشاهده مستقیم ذات نیست در مورد اسماء هم همینطور است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- حرف درستی است زیرا رابطه‌ی وجودی در میان نیست. ۲- می‌توان این را پذیرفت. ۳- آری. ۴- «ثابت» یک اصطلاح است یعنی چیزی که نه موجود است و نه معدوم. ۵- وجود علمی. ۶- آری. ۷- تعین اسماء به مخلوقات است که مظهر آن اسماء هستند. ۸- هر مخلوقی از مخلوقات عالم می‌تواند مظهر اسماء اربعه باشد مثل یک درخت که هم مظهر اسم «اول» است به اعتبار ظاهرش و هم مظهر اسم «آخر» است به اعتبار آن که در نهایت آن به فهم می‌آید و هم مظهر اسم «ظاهر» است به اعتبار ظهورش و هم به اعتبار وجه علیت آن، مظهر اسم «باطن» است. ۱۰- آری فقط مظاهر اسماء قابل مشاهده است. موفق باشید.